

ציודה לדרך:

סלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

פרשת פינחס

עלון מס' 8

דרכי ציון

של שחר, ומנחה כנגד תמיד של בין הערבים. ביום זה נקבל על עצמנו חזק בעבודת התפלה.

הבקעו החומות: לכל יהודי יש חומות סביבו, בהם הוא עוצר והודף את האויב הגדול, הוא יצר הרע, מחדירה ופריצה. המשימה ביום זה הוא לערה 'בדק בית', האם חומותינו בצורות? האם אנו נוהגים ביראת שמים? מקפידים על שמירת עינים כראוי?

שרפו ספר תורה: ספר תורה הצליחו לשרף - אף לא את התורה עצמה! עלינו להתחזק בלמוד התורה ובהפצתה! כאשר מרבנים בשעורי תורה אנחנו מתקנים את מה שהיה באותו יום מר של שרפת התורה. למוד בהתלהבות ובחשק דומה לאש ומכפר על להבות השרפה!

העמד צלם בהיכל: המח של היהודי הוא היכל הקדש! נקפיד לא להעמיד צלם בהיכל נפשנו. לא צפיה ולא קריאה בחמרים המטמאים את הנפש. לא נכניס

חז"ל למדו אותנו שביום י"ז בתמוז ארעו **חמשה מארעות קשים לישראל:** נשתברו הלוחות, בטל קרבן התמיד, הבקעו חומות ירושלים, שרף אפוסטמוס את התורה, והעמיד צלם בהיכל.

זו הסבה שיום זה נקבע ליום צום לדורות. אולם לא די לנו לצום, עלינו להתבונן: האם אנו משקיעים בתקון חמשה דברים הללו?

נשתברו הלוחות: כאשר משה רבנו ירד מהר סיני וראה את העגל, פרחו האותיות של עשרת הדברות בחזרה לשמים, הלוחות נעשו כבדות והוא השליכן מעל ידיו. והתקון לכך הוא שהאותיות והמלים של עשרת הדברות יהיו חרות על לבנו! התקון ביום זה הוא לחרט בנפשנו את האמונה בה, את זכירת השבת, כבוד הורים, ויתר המצוות!

בטל התמיד: אמנם אין לנו בית מקדש ואין הכהנים מקריבים קרבן תמיד, אף נותרו לנו התפלות! שחרית כנגד תמיד

בי"ז בתמוז, ובכך נקרב את גאלת נפשנו
ואת גאלת עם ישראל במהרה בימינו!

לפה מאכלות מפקפקים בכשרותם
שפוגמים בטהר הנשמה.
הי רצון שביום זה נתקן את מה שקרה

בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה

החשובים כל כך?
אלא, מסביר המהר"ל מפראג, יסוד
היהדות הוא "התמדה ועקביות". קיום
מצוות יום יום, למוד התורה שעה שעה,
אמונה בה' בכל רגע ורגע. אמנם אדם
נברא עם יצר הרע שמביאו להרגלים רעים,
טבעים שליליים, מדות רעות ועוד, והדרך
היחידה להתגבר על כל אלה היא עבודת
השם בעקביות. רבי עקיבא היה מספק
אם יצליח ללמד תורה, הרי היה רועה צאן
בן ארבעים וטרם ידע צורת האות! בדרך
ללמד תורה ראה אבן שנשחקה ונקבה על
ידי טפות מים שיודרות עליה. אמר "ומה
מים רכים שחקו אבן קשה, בודאי שתורה
תחדר ללבי". אבל, אם נשפה מאה ליטר
מים בבת-אחת על אבן, היא לא תשחק!
דוקא הטפות היודרות זו אחר זו, בעקביות
ובהתמדה, הן ששחקו את האבן. יצר הרע
קרוי אבן! שוחקים אותו על ידי עבודת השם
מתמדת וקבועה.

זה יסוד קרבן תמיד. כבש בפקר וכבש בין
הערבים. תמיד. יום יום. סמל לעבודת
היהודי!

השבוע חל צום י"ז בתמוז. ביום זה, אומרים
חז"ל, בטל התמיד. כאשר האויב עשה
מצור על ירושלים, לא הכניסו אספקה
לעיר. חומות העיר עמדו איתנות מול
האויב. כאשר נגמרו הפכשים בעיר, היו
הפנהנים מורידים מהחומה לרומאים שני
סלים מלאים בזהב, והם היו מחזירים שני
כבשים. כשהגוים הבינו שכבשים אלה הם
שנותנים את העצמה לעיר, הם המונעים

כלנו יודעים שהתורה היא לא רק 'ספר
הנאות' מה לעשות ומה לא לעשות.
התורה מחברת בינינו לבין הקב"ה. את
התורה לומדים יומם ולילה, מגיל צעיר ועד
זקנה ושיבה. גם מי שידע את כל התורה
כלה הוא עדין מצוה להמשיך וללמד שוב
ושוב.

שאלה מעניינת שואלים במדרש: התורה
היא הספר החשוב ביותר, ומה הפסוק
החשוב ביותר בתורה? יש שלש דעות.
התנא בן זומא אומר שהפסוק החשוב ביותר
בכל התורה הוא 'שמע ישראל ה' אלקינו ה'
אחד'. בפסוק זה אנחנו מקבלים על עצמנו
על מלכות שמים, אמונה בבורא יתברך
שמו, ובקיום פסוק זה ננהג תמיד, בכל עת
ובכל שעה, עפ"י רצון ה' ותורתו. התנא
בן ננס אומר כי הפסוק החשוב והמשמעותי
ביותר הוא "ואהבת לרעה כמוה". כאשר
אדם אוהב את הזולת, ממילא יקפיד לנהג
כלפיו כראוי, ואף ישמע בקול ה' מתוך
אהבה והפכת הטוב. הרי שכל קיום התורה
תלוי בפסוק זה, כדברי רבי עקיבא שזה
'כלל גדול בתורה'.

התנא רבי שמעון בן פזי טוען כי הפסוק
המרכזי ביותר בתורה הוא דוקא פסוק
המופיע בפרשתנו, פרשת פינחס, הוא מציון
את הפסוק "את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים",
במצות 'קרבן תמיד', כפסוק המשמעותי
ביותר בתורה!

מה מיחד כל כך בפסוק זה, ואיך בכלל
הוא "מתחרה" בשני הפסוקים הקודמים,

כחומה בצורה מול יצר הרע. כשחלילה מבטלים את ה"תמיד" - מצליח יצר הרע לחדר.

גם עכשו, תלמידים יקרים, בימי החפשה, נשתדל להקריב את 'קרפן התמיד' שלנו, נקפיד על הליכה לבית הכנסת, השתתפות בשעורי תורה, וקיום המצוות. פעילי 'קרפן' ההסעות' המסורים משקיעים גם בימי החפשה ומקימים מפגשים של שעורי תורה ושיחות ביהדות, כדי לשמר את הרצף החנוכי. שויתי ה' לנגדי - תמיד!

מהאויב להבקיע את חומותיה, העלו שני חזירים במקום שני כבשים. באותו יום, י"ז בתמוז, לא הקריבו את קרפן התמיד, והאויב הבקיע את חומות ירושלים. הרומאים נכנסו לשדד ולשלל, להרג ולרצח. כעבור שלשה שבועות, בתשעה באב, שרפו את בית המקדש.

כאשר יהודי מקריב קרפן תמיד: משתתף בשעורי תורה יום יום, מתפלל שלש תפלות ביום, מברך על כל אכל - לפניו ולאחריו, נוהג בצניעות תמיד, עושה צדקה בכל עת, זוכר את ה' בכל רגע ורגע, הרי הוא נצב

רבנו ה'תפארת שלמה', פינחס חשב על הדורות המאחרים - איך יעצרו מגפות כשאין קטרת ואין בית מקדש? הוא לקח את כח התפלה! זה זמין ביד היהודי בכל עת ובכל שעה. וזו כונת המשור הפסוק "ותחשב לו לצדקה" למה? כי "לדר ודר עד עולם!"

כאשר בני ישראל חטאו, פגעה מגפה בעם. בתהלים נאמר 'ועמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה. ותחשב לו לצדקה, לדר ודר עד עולם'. שואלים, וכי רק פינחס עצר מגפות בעם ישראל? הרי בחטא העגל שרף משה את העגל וטחנו דק ועצר מגפה, גם אהרן הכהן לקח קטרת ועצר מגפה. אלא, מסביר

נפשנו, רוחנו ונשמתנו, למען ברייתך אשר כרת לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקן לעולם מלפניך, זכר אהבתנו וחסדנו והשב שכינתך לבית קדשנו ותחזר להשתעשע בנו כימי קדם, כי קשה פרדתך ממנו כפרדת נפשנו מגופנו, המו מעינו, וכלתה נפשנו אל גאלת שכינתך ואל מעון קדשך, ולרצונה ה' נכספנו, הננו מתחננים ובוכים לפניך, ה' אב הרחמן, על גלות השכינה, הושיעה ה' שכינתך, ודבק נפשנו באהבתך הנעימה והערכה על נפשנו, וייעול מלכנו בהיכליה."

השבו, ט"ו בתמוז, חל יומא דהלולא של רבנו חיים בן עטר, ה'אור החיים' הקדוש, שהיה פידוע ניצוץ של נשמת מלך המשוח. רבנו חיים פלאג'י כותב כי ה'אור החיים' הקדוש נגלה לו בחלום ואמר לו שהלמוד בספר 'אור החיים' מסגל להנצל מכל צרה! רבנו חיים בן עטר חבר תפלות רבות לסגלה, לישועה ולהצלה, אה כלין אבדו לנו, פרט לתפלה אחת שנשתמרה ביד תלמידו הגדול רבנו החיד"א. וזה נסח התפלה המסגלת לדבר ישועה ורחמים "יהי רצון מלפניך אבינו מלכנו, אלקינו, ידיות אור

בְּדֶרֶךְ הַמוֹסֵר

בית הכנסת, ולפני ארון-הקדש היה טורח בגופו לנקות ולהבריך. זכה רבי יצחק ובנו שלמה האיר את העולם בתורתו – הרי הוא רש"י הקדוש! שיום פטירתו חל בשבוע הבא (כ"ט בתמוז). הרי לנו גדל הזכות להיות ממזפי הרבים. מצוה מצויה לנו היא לסדר את בית הכנסת, לארגן ולכבד את בית אלקינו!

בפרשתנו נלמד שהקב"ה מסר למשה רבנו כי תלמידו הנאמן יהושע בן נון זכה להנהיג את העם אחרי מותו ויכניסם לארץ. ולמה זכה יהושע לגדלה זו? כי הוא היה רגיל להשאר אחרי הלימוד בבית המדרש וסדר את המחצלאות (השטיחים) ואת הספסלים עבור הלומדים. לפני שנים רבות חי בצרפת יהודי יקר, רבי יצחק, שהיה מגיע בכל יום ששי לנקות את

בְּדֶרֶךְ הַחֵידָה:

בפרשה מונים את בני ישראל. מדוע מצינים 'ושם בת אשר - שרח'? היכן בפרשתנו יש 'אות קטועה'?

שלחו לנו למייל: zaida@kerenh.org.il או לפקס 03-8004455 ומי שפותר את החידות – נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

תשובות מגליון קודם:

✪ איזה חסד הקב"ה עשה עם בני ישראל בימים שבלעם בא לקלל? בלעם ידע לכונן את הרגע בו ה' כועס, ואז לקלל. אף בימים הללו ה' לא כעס!
✪ רש"י מביא שיהודי הורג סביבו אלפי 'מזיקים' מדי ערב. כיצד עושה זאת? כשקוראים קריאת שמע על המטה הורגים את המזיקים שסביבו.

הפותרים: יהודה ש. | מרדכי ו. | רבקי ה. | רותי ה. | מוישי ה.

מעוניינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

רוצים את העלון אצלכם?

שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il וגשלו אלינו!

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן; 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ר 95-659-804-5 התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ